

ἴσου, εἰ δὲ εἴ τις μὲ οἰκονομήσῃ ἔως τέλους ζωῆς μου νὰ τὸ ἔχῃ, εἰ δὲ καὶ οὐ / ²¹ δὲν μὲ οἰκονομήσῃ οὐδὲ εἰς ἀπ' αὐτοὺς νὰ ἔχω τὸ πρᾶγμα μου εἰς ἔξουσίαν μου / ²² καὶ εἴ τις ἀπὸ τὰ παιδία μου ἢ ἀπὸ τοὺς γαβρούς μου ἐναντιηθῇ τὴν παροῦσαν μου διαθήκην νὰ / ²³ μηδὲν ἔχῃ μόνον σολδία ε' καὶ οὐχὶ ἄλλον. Καὶ οὕτως ἐδιεταξάμην. Ἡ γὰρ παροῦσα μου δι / ²⁴ αθήκη βούλομαι τοῦ ἔχειν τὸ ἴσχυρὸν καὶ βέβαιον κατὰ πᾶν εἶδος διαθήκης καὶ τὰ ἔξῆς. Υπὸ / ²⁵ μαρτυρίας παπὰ κὺρῳ Χρυσοῦ Δροσίτζα καὶ κὺρῳ Νικολάου Μπρούζου.

177

Πώληση

φ. 44β'

II' Ασηκώθη / βεβράνιον

† , αφε' ἡμέρᾳ ιδ' τοῦ Φεβρουαρίου μηνὸς ἵνδικτιῶνος η'. Κὺρ Νικόλαος ὁ Λαμπίρης ἀπὸ χωρίον τῶν Ἐξεκαστρινῶν / ² σωματικῶς παρὼν ὡμολόγησεν καὶ εἰπεν ὅτι ἐπώλησεν καὶ σωματικῶς διὰ / ³ παρόντος ἐγγράφου ἐλευθέρωσεν πρὸς τὸν παρόντα παπὰ κὺρῳ Κωνσταντίνον τὸν / ⁴ Κουβαρᾶν ἀπὸ χωρίον τῶν Περουλάδων καὶ δι' αὐτοῦ πρὸς τοὺς αὐτοῦ κληρονόμους καὶ διαδόχους ἀπὸ τὴν σήμερον καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἅπαντα, ὅλον του τὸ με / ⁵ ωρίδιον, ἥγοῦν τὸ φυτευτικόν του ἀπὸ τὸ ἀμπέλιον αὐτοῦ, ὅνπερ ἔχει φυτευ / ⁶ μένον εἰς τὸν τόπον τῆς Ἀγίας Ἀναστασίας, εἰς τὴν περιοχὴν τοῦ Φρία, πλη / ⁷ σίον ἀμπέλιον τοῦ Μεγάλου Ταξιάρχου, πλησίον ἀμπέλιον τοῦ Ζαγορίτη, πλη / ⁸ σίον ἀμπέλιον τῆς Καμποσούλαινας καὶ ὅθεν ἥρξατο σὺν πασῶν δὲ νομῶν / ⁹ προνομῶν αὐτοῦ, εἰσόδων τε καὶ ἔξόδων. Διὰ τιμὴν τὴν μέσοθεν παρ' αὐτῶν / ¹⁰ συμφωνηθεῖσαν καὶ ἀρεσθεῖσαν, ἥτοι δηνερικῶς ὑπέρπυρα η'. ἥγοῦν ὀκτὼ τῶν / ¹¹ Κορυφῶν, δόποιον ὁμολογεῖ ὁ προρρηθεὶς κύρῳ Νικόλαος ὅτι τὰ ἔλαβεν ἀπὸ τὸν / ¹² εἰρημένον παπὰ κύρῳ Κωνσταντίνον σῶα καὶ ἀνελλιπές. Μὲ τοιούτην συμφωνίαν καὶ τρό / ¹³ πον ὅτι ὁ προρρηθεὶς κύρῳ Νικόλαος ὁ Λαμπίρης μετὰ τοὺς κληρονόμους καὶ διαδόχους / ¹⁴ αὐτοῦ νὰ είναι χρεῶστες ἀπὸ τὴν σήμερον καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἅπαντα νὰ ὀφεί / ¹⁵ λουν καλλιεργοῦν ἐξ ἴδιων αὐτῶν κόπων, μόχθων καὶ ἔξόδων, αὐτὸ τὸ εἰρημένον ἀμ / ¹⁶ πέλιον ὅπου ἐπώλησεν πρὸς τὸν εἰρημένον ἱερέα. Ἀκομὴ καὶ τὸ ἔτερον ἀμπέλ / ¹⁷ λιον τοῦ ρηθέντος ἱερέως ὅποὺ ἔχει πλησίον τοῦ ἄνωθεν ἀμπελίου καὶ νὰ φυτεύ / ¹⁸ σουν καὶ ὅλην τὴν χερσαίαν γῆν ὅποὺ ἔνι εἰς τὴν διακράτησιν τῶν εἰρημένων δύο / ¹⁹ ἀμπελώνων κλήματα καὶ ποιήσουν καὶ αὐτὸ ἀμπέλιον πληρέστατον τὸν καὶ / ²⁰ ωὸν τῆς ἐπικαρπίας τοῦ τρύγου, νὰ ὀφείλουν ἀνακράζουν τὸν εἰρημένον ἱερέα καὶ τοὺς / ²¹ κληρονόμους αὐτοῦ εἰς τὸ σκαφόνιν, νὰ μετροῦν τὴν γεναμένην καρ / ²² ποφοράν τῶν εἰρημένων ἀμπελίων τὸ κατ' ἔτος καὶ πρῶτον ὁ ρηθεὶς κύρῳ Νικόλαος καὶ / ²³ οἱ αὐτοῦ κληρονόμοι νὰ ὀφείλουν λαμβάνειν καὶ παραδίδειν τὸ δ' εἰς τὴν / ²⁴

‘Αγίαν Ἀναστασίαν καὶ τὸ ἔτερον νὰ τὸ ἴμοιράζουν ἐφ' ἡμισείας μὲ τὸν εἰρημένον /
 25 ἵερέαν δμοίως καὶ οἱ κληρονόμοι αὐτῶν. Καὶ οὕτως ἔμειναν καὶ τὰ δύο μέρη
 εὐχαριστη /
 26 μένα. ‘Υπὸ μαρτυρίας κὺρο Θεοδώρου Γουλῆ καὶ μαΐστρο-Νικολάου
 Δονάτου. /
 27 ζι[[γ]]β’. ‘Ἐγὼ παπα-Φίλιππος ὁ Κατωϊμέρης δουκικῆ καὶ αὐθεντικῆ
 ἡ /
 28 μῶν ἔξουσίᾳ τῶν Βενετιῶν νομικὸς πόλεως καὶ νήσου Κορυφῶν παρακληθεὶς
 παρὰ τῶν ἄνωθεν /
 29 μερῶν ἔγραψα ώς τὸ ὑφος δηλοῖ.

178

Σολδιάτικο

φ. 45α*

II. Εβγάλθη

† , αφε' ἡμέρᾳ ιζ' τοῦ Φεβρουαρίου μηνὸς ἵνδικτιῶνος η'. Σὴρ Πέτρος ὁ
 Ζωχαῖος ἀπὸ Κορυφῶν σωματικῶς παρὼν /
 2 ὥμολόγησεν καὶ εἶπεν ὅτι ἔδωσεν καὶ
 σωματικῶς διὰ παρόντος ἐπαρέδωσεν ύ /
 3 πὸ σολδιάτικον καὶ εἰς σολδιατίκου
 δνόματος πρὸς τὸν παρόντα κύρο Ιωαννούλη /
 4 τὸν Προβατᾶ ἀπὸ χωρίον τῶν
 Ἀγραφῶν καὶ δι' αὐτοῦ πρὸς τοὺς αὐτοῦ κληρονόμους /
 5 καὶ διαδόχους ἀπὸ τὴν
 σήμερον καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τὸν ἄπαντα, δλον τὸ χωράφιον αὐτοῦ ὁ /
 6 ποὺ ἔχει ὁ
 ρηθεὶς σὴρ Πέτρος εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Δάφνης μὲ εἴ τι ηὔρισκωνται μέσα, /
 7 πλη-
 σίον τὸ χωράφιον ὃποὺ ἐκράτειεν ὁ Λέκας τῆς Μάρας τοῦ ποτὲ σὴρ Ριτζάρδου Δε /
 8 λουσέρα καὶ νὰ ὑπάγῃ τὴν ράχην ράχην τὴν κόντρα κόντρα καὶ νὰ σώσῃ εἰς τὸν /
 9 λάκκον, πλησίον χωράφιον τοῦ ποτὲ σὴρ Ριτζάρδου Δελουσέρα καὶ ὅθεν ἤρξατο, /
 10 τοῦ ἔχουν αὐτὸ τὸ εἰρημένον χωράφιον ὁ ρηθεὶς κύρο Ιωαννούλης ὁ Προβατᾶς
 μετὰ τοὺς /
 11 κληρονόμους καὶ διαδόχους αὐτοῦ καὶ ποιοῦν εἰς αὐτὸ ως θέλουν
 καὶ βούλονται, /
 12 πωλεῖν, δωρεῖσθαι καὶ τὰ ἔξης. Ἐποφειλομένου δὲ τοῦ εἰρημέ-
 νου κύρο Ιωαννούλη /
 13 καὶ τῶν αὐτοῦ κληρονόμων καὶ διαδόχων τοῦ δίδουν τε-
 λοῦν καὶ πληρώνειν τὸ κα /
 14 τ' ἔτος εἰς πᾶσαν ἐσχάτην τοῦ μηνὸς Αὐγούστου
 II πρὸς τὸν ἄνωθεν σὴρ Πέτρο / καὶ πρὸς τοὺς κληρονόμους καὶ δι / αδόχους αὐτοῦ II
 δηνερικῶς σολδία δ', ἥγοῦν δ' /
 15 ἀπὸ τορνέσια δ' καὶ οὐχὶ πλέον. ‘Υπεσχέθη ὁ ρη-
 θεὶς σὴρ Πέτρος καὶ τοῦ διαυθεντίζειν αὐτὸ /
 16 τὸ εἰρημένον χωράφιον ἀπὸ παντὸς
 ἀνθρωπίνου σώματος. Εἰς νομὴν ἔθεσεν αὐτὸν /
 17 διὰ κονδυλίου καὶ τὰ ἔξης.
 ‘Υπὸ μαρτυρίας παπὰ κύρο Κωνσταντίνου Κορακιανίτη, /
 18 Ιωάννου Νικολέτου
 καὶ Γεωργίου Σοποτινοῦ IIκαὶ Στεφάνου Μέγγουλα καὶ Μάρκου Μέγγουλα. II ‘Ἐγὼ
 παπα-Φίλιππος ὁ Κατωϊμέρης /
 19 νοτάριος παρακληθεὶς ἔγραψα. II. αφιβ' ἡμέρᾳ
 ιστ' τοῦ Απριλίου / ἥλθαν τὰ ἄνωθεν δύο μέρη / καὶ ἔκοψαν τὰ δέκα σολδία / καὶ
 ἔκαμάν τα δ'. ‘Υπὸ μαρ / τυρίας τῶν Μεγγουλάδων. II

* Στο ἄνω περιθώριο του φύλλου (δεξιά) υπάρχει η σημείωση: «ζοχηος».

